

עת"א 53832-01-20 - מוניר אזברגה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 ינואר 2020

עת"א 53832-01-20 אזברגה נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עוותר	מוניר אזברגה
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
משיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר, במסגרתו הוא מבקש להורות למשיבים לאפשר לו לצאת לחופשה מיוחדת על מנת להשתתף במסיבת החינה של אחיו שתתקיים ביום 29.01.2020. יצוין כי העתירה הוגשה ביום 23.01.2020, פחות משבוע לפני מועד מסיבת החינה. כן יצוין כי בהמשך ביקש העותר לאפשר לו לצאת לחילופין למסיבת החתונה של אחיו שתתקיים ביום 31.01.2020, למרות שסעד זה לא התבקש במסגרת העתירה שהוגשה וככל הנראה גם לא הוגשה בקשה מסודרת למשיבים בעניין זה.

העוטר הינו אסיר בכלא "כרמל" המרצה עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 שנים החל מיום 14.11.13 בגין הרשעתו בעבירות סיכון חי אדם במצויד בנVICI תחבורה, נהיגה בזמן פסילה, הסעה שלא כדין ובתיק שצורך - סחר בסמים, סיכון חי אדם בnothrow תחבורה, ניסיון לוחלה בכוונה מהמיןיה, הפרת הוואה חוקית, נהיגה בזמן פסילה ללא פוליסט בטיחות והסתיעות ברכב לביצוע פשע.

העוטר טוען כי הספיק לרשות יותר מרבע מתקופה המאסר אשר הוטלה עליו וכי התנהגותו במאстро תקינה וחביבת והוא מוחזק בכך בו מוחזקים אסירים חיוביים שעובדים ומתפקידים כראוי. נטען כי יצא למספר רב של חופשות בתנאים ולא הפר את התנאים. העוטר טוען כי פנה למשיבים ומילא טפסים לחופשה ליציאה לחינה אך לא ניתנה לו תשובה. נטען כי מדובר בעוטר הסובל ממחלת ניוון שרירים והתנהגותו תקינה ולכן יש להורות על יציאתו לחופשה. נטען כי אין חשש כי ימלט מאימת הדין וכי האסיר אינו מהווה סכנה או סיכון לביטחונם או שלוםם של אחרים. נטען כי יש ליתן משקל לקידום השיקום והרווחה של האסיר כadam וכן יש לתת משקל לצרכיו האנושיים ולעודד הידוק הקשר עם סביבתו הקרובה ומשפחותו לשם שיקומו.

עמוד 1

המשיבים טוענים כי אף לאחרונה נדחתה עתירה בנושא שילובו של העוטר בסבב חופשות כך שקיים מעשה בבית דין בעניין זה. באשר ליציאת העוטר לחופשה מטעמים מיוחדים לצורך השתתפות באירוע החינה של אחיו נתען כי יש להורות על דחיתת העטירה על הסף בשל אי עמידה בתנאי הסף הקבועים בפקנ"צ 04.40.00 העוסקת בחופשות אסירים ומאפשרת יציאה לחופשה מטעמים מיוחדים לאירוע נישואין ולא לטקס חינה, וכן בשל שייהי בהגשת הבקשה המנהלית והעתירה. נתען כי רק ביום 15.01.2015 התקבלו בכלל מסמכים בדבר הבקשה נשוא העטירה. לאחר קבלת המסמכים הגיע העוטר בקשה לבקשתו לאיירוע החינה שמתוקים ביום 29.01.2015 וכאשר נשאל העוטר מדוע הגיע את הבקשה באיחור השיב כי שכח. כמו כן, לבקשתו לא צורף מסמך שמעיד על האירוע או שמעיד על כך שמדובר באחיו העוטר. لكن לא ניתנה החלטה מנהלית בבקשתו של העוטר. על פי פקודת החופשות יש להגיש בקשה לחופשה מטעמים מיוחדים לאירוע ידוע מראש 45 יום לפני המועד המבוקש ובקשה שלא תוגש במועד לא טיפול, אלא אם מצא הגורם המוסמך כי לא ניתן היה להגיש את הבקשה במועד האמור מטעמים שאינם תלויים באסיר. נתען כי אף העטירה הוגשה באיחור רב למורת שאופי האירוע מתוכנן וצפוי מראש. נתען כי הגשת בקשה מנהלית ועתירת אסיר בשיהו כה רב מהווים עילה לדחיתת העטירה על הסף. כמו כן, טוענו המשיבים כי לא צורף תצהיר תומך לעטירה אך פגם זה תוקן בהמשך לאחר מתן החלטה בעניין זה. המשיבים טוענו אף כי מבירור ראשוני שנערך מול גורמי המודיעין בשב"ס ומול משטרת ישראל עלה כי קיימת התנגדות ליציאת העוטר לחופשה חריגה.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים בכתב (مفאת קצר הזמן ועיטוי הגשת העטירה לא ניתן היה לקיים דין והטعونות הוגשו בכתב) הגיעתי למסקנה כי אין מקום להורות למשיבים לאפשר לעוטר לצאת לחופשה מטעמים מיוחדים לשם השתתפות ב"חינה" של אחיו או בחתונתו. כמו כן, לא מצאתי כל פגם בהתנהלות הצדדים המצדיק התערבות של בית המשפט.

נזכיר כי נקודת המוצא לדין בבקשתה זו היא שיציאה לחופשה, ובכלל זה חופשה לרجل אירוע משפחתי, אינה זכות קניה לאסיר, ושההחלטה האם לאשר חופשה זו נתונה לשיקול דעתו של המשיב 2 [ראו למשל: רע"ב 14/3851 **אבו עינאמ נ' שב"ס-כלא רימונים**, פסקה 7 (30.5.2014); רע"ב 16/8937 **חרירי הארון נ' שירות בתי הסוהר** (17.11.2016)].

כפי שטען המשיב, בבקשת העוטר לחופשה מיוחדת לא נבחנה לגופה מכיוון שככל המסמכים הדרושים לבחינותה לא צורפו לבקשתה. על כן, לא ניתן היה לבחון את הבקשה, שהוגשה באיחור רב, לגופה ואני רואה גם בהתנהלות המשיב לעניין זה. מעבר לכך, כפי שטען המשיב, הבקשתה והעתירה לוקות בשיהו קיצוני וכן בהעדר גלווי פרטם חיוניים לעצם הדיון בעטירה (במסגרת העטירה לא פורטו כל העבירות בבעזע הורשע העוטר, נתונים שהינם חיוניים לבחינת העטירה והחלטת המשיב בעניין מסוכנותו של העוטר). יזכיר כי כאשר מדובר במסיבת חינה או חתונה יש להניח בסביבות גבוהה, כי מדובר באירוע שתוכנן מזה זמן. בנסיבות אלו היה על העוטר לפנות בבקשתה לשב"ס זמן סביר מראש. גם בעניין זה איןני רואה כל פגם בהחלטת שב"ס.

כפועל יוצא מהאמור לעל פניו לא היה מקום לפנות לבית משפט בעטירת אסיר פחות משנה לפני מועד החינה,

שכאמור, יש להניח שהיא ידוע לעוטר זמן רב קודם לכן. חינה או חתונה אין אירוע פתאומי או בלתי צפוי. כאמור, היה על העוטר לפנות הן לשב"ס והן בעתרה במועד מוקדם יותר. פניה לגורמי שב"ס בבקשתו מסוג זה, ובמה שרש הגשת עתירה, חייבת להתבצע זמן סביר קודם לארוע כדי לאפשר קבלת תגובה עניינית שב"ס ובחינת כל הנדרש כדי להכריע בעתרה. כאשר מוגשת עתירה בלוחות זמינים של פחות משנה לפני אירוע הדבר שהוא שיופיע המונע את בירור העתירה [ראו: רע"ב 4638/12 **ברצני נ' שירות בתי הסוהר** (12.6.2012); רע"ב 2498/13 **ニינו נ' מדינת ישראל** (9.4.2013); רע"ב 7676/15 **יהודא זנו נ' שירות בתי הסוהר** (12.11.15); רע"ב 9084/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.12.15). רע"ב 16 **חרירי הארון נ' שירות בתי הסוהר** (17.11.2016)].

אצין כי איני מתעלם מממכים שצורפו מהם עליה כי, לכארה, נקבעו סידורי החינה והחתונה רק ביום האחרון. נושא זה לכשעצמו מעורר תהיות וטעון בחינה ע"י גורמי שב"ס. בלוחות הזמינים של הגשת הבקשה החלקית לשב"ס (שלא התקסה לאירוע החתונה ולא כללה את כל הממכים) מדובר בפגם מהותי וובשחי חמור.

יודגש כי כל האמור בפסקה שאזכרה מתיחס בעיקר למקרים שבהם שב"ס בוחן בבקשת אסיר לחופשה ודחה את הבקשה לגופה. במקרה שבפני השהייה הוא כפול מאוחר והפניה לשב"ס לא נבדקה לגופה מאוחר והוגשה באיחור רב ללא שצורפו לה כל הממכים הנדרשים. נזכיר כי בדיקת בקשנות מסווג זה חייבת את שב"ס בקבלת עדמת משטרת ולעתים, בכפוף לסוג העבירות בגין מריצה עותר מסר, קבלת עדמה של גופים נוספים. הליכים אלו מצריכים זמן סביר ולא בכספי קובעת פקודת הנציבות גם לוחות זמינים להגשת בקשנות מסווג זה, כפי שיפורטו המש��בים. למעשה מבקש העוטר כתע כי בית המשפט יחליט בפועל בנושאים בהם טרם התקבלה החלטת שב"ס ובטרם החל שב"ס ביצוע כל הבדיקות הנדרשות מול כל הגופים הנוגעים בעניין, מאוחר ועצם הפניה לשב"ס נעשה באיחור רב ובלא שהומצאו כל הנתונים והמכמכים הנדרשים. הפניה לצאת לחתונה נתענה לראשונה בתגובה לשאלות המש��בים לעתירה ומכאן שלא הובאה כלל בפני שב"ס ולמעשה בכל הנוגע לרכיב זה גם לא מוצעה הילך מנהלי בטרם פניה לבית המשפט. זה הוא מקרה ברור של شيء קיצוני המצדיק דחית עתירה על הסף. כפי שצווין, לעניין הבקשה ליציאה לחתונה העוטר אף לא פנה כלל לשב"ס ובוואדי שאין לדון בעניין זה מבלי שבוצעה פניה לגורם המנהלי המתאים.

סיכום:

בסיכוםו של דבר העתירה, כפי שהוגשה, נדחית על הסף, בכפוף לאמור להלן.

cut, מעת שהמכמכים הנדרשים הומצאו ביחיד עם העתירה, וככל שהדבר ניתן בלוחות הזמינים שהם פועל יוצא של המצאת המכמכים רק cut, יבחן שב"ס את בקשה האסיר לגופה ויחלט לפי מיטב שיקול דעתו.

אדגיש, למען הסר ספק, כי איני מביע כל עדמה לגוף הבקשה, שכאמור טרם נבחנה לגופה ע"י שב"ס, ובהעדר כל

הנתונים הנדרשים להחלה מסוג זה.

המציאות שלח בדחיפות פסק דין לב"כ הצדדים ולעוטר באמצעות מחלוקת האסיר בשב"ס.

נitan היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר
2020, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא